Севілья, то башта
несена лучниками

Севілья щоби ранити,
Кордоба щоби умирати.

Місто вистежує
ритми повільні
та їх звиває
нічим оті лабіринти.
Як та лоза винограду
на жарі вогнища.

Севілья щоби ранити!

Під аркою неба
над полем чистим,
нерівна сталій
стрілі ріки своєї.

Кордоба щоби вмирати!

І примха виднокраю
змішує у вині
гіркоту Дон Хуана
і досконалість Діоніса.

Севілья щоби ранити.
Завжди Севілья, щоби ранити!